

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.179 van 25 oktober 2012
in de zaak A. 205.778/VII-38.607.**

In zake :
1. Jo VAN PARYS
2. Liesbeth SCHAUVLIEGE
3. Pierre DE HAENE
4. Peter COX
5. Kristine VERPOEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
OOST-VLAANDEREN

Tussenkomende partij :
Stefanie DE GRAEF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michiel Deweydt
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Doorniksewijk 66
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juli 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 16 mei 2012 waarbij het beroep van Stefanie De Graef tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 15 december 2011 houdende weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een multifunctionele zaal, gelegen aan de Drongenstationstraat 2B

te Gent, wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 oktober 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bettina Poelemans, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verzoekende partijen, en jurist Fabienne Vanderstraeten, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1 De tussenkomende partij wenst een multifunctionele zaal te exploiteren in een voormalig fabriekspand in het dorpscentrum van de Gentse deelgemeente Drongen. De verzoekende partijen wonen in de nabije omgeving. Zowel de inrichting als de woningen van de verzoekende partijen bevinden zich in woongebied.

3.2. Een eerste milieuvergunningsaanvraag, ingediend in november 2010, werd op 24 februari 2011 geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent. Er wordt onder meer overwogen :

"(...)
(...) dat in het akoestisch onderzoek besloten wordt dat het maximaal toegelaten gemiddeld geluidsniveau in de zaal 87 dB(A) bedraagt;
dat volgens de erkende deskundige geen tonaliteit is vastgesteld ter hoogte van de beoordelingspunten;
(...) dat uit het advies van een onafhankelijke, derde deskundige, aan wie het akoestisch onderzoek werd voorgelegd, blijkt dat:
- het bekomen resultaat voor het bepalen van de geluidsreductie per tertsband onbetrouwbaar is in het frequentiegebied beneden de 125 Hz aangezien de ruisbron in de lage frequenties te weinig energie bevat waardoor het onderzoek naar aantoonbaar tonaal karakter in de omgeving onbetrouwbaar is;
- het rapport vermeldt dat het oorspronkelijk omgevingsgeluid tijdens de nachtperiode daalt naar 31 dB(A) wat de kans op aantoonbaar tonaal karakter en hinder vergroot;
(...) dat, rekening houdend met de correctiefactor voor tonaal karakter, het maximale emissieniveau in de zaal 82 dB(A) bedraagt; dat een dergelijk niveau niet realistisch is voor de exploitatie van een danszaal;
(...)".

3.3. De tussenkomende partij dient een administratief beroep in. Op 25 augustus 2011 weigert ook de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning. De motivering aangaande mogelijke geluidshinder steunt op het ongunstig advies van de provinciale deskundige geluid.

3.4. De tussenkomende partij dient daarna een nieuwe aanvraag in.

3.5. Op 15 december 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen andermaal de gevraagde vergunning. Er wordt onder meer overwogen :

"(...) dat het voorliggende milieuvergunningsdossier een akoestisch onderzoek bevat dat volledig identiek is aan het akoestisch onderzoek dat bij vorige vergunningsaanvraag vervat zat, dat voor de evaluatie van dit akoestisch onderzoek verwezen wordt naar het voormelde weigeringsbesluit van 24 februari 2011:
(...) dat in de zaal een akoestische begrenzer staat opgesteld; dat deze

begrenzer werd afgesteld op een emissieniveau van 90 dB(A) door een erkend deskundige in de discipline geluid en trillingen, confer de bepalingen van het KB van 24/02/1977 inzake elektronisch versterkte muziek;

(...) dat de zaal niet over een akoestisch sas beschikt; dat de exploitant op 12 oktober 2011 een schrijven richtte naar de Milieudienst waaruit blijkt dat er een offerte gevraagd is om een sas te installeren; dat tijdens het plaatsbezoek van 21 november 2011 het sas nog niet geïnstalleerd was; dat een sas zinvol is om op momenten dat de deur geopend wordt tijdens de exploitatie de incidentele geluidshinder naar omwonenden te milderen; dat het installeren van een sas rondom de toegangspoort van de zaal echter slechts een geringe positieve bijdrage levert op de globale geluidsemisatie van de zaal als de toegangspoort gesloten blijft, daar de vele (enkele) glaspartijen aan diezelfde zijde van het gebouw akoestisch een zwakke schakel vormen en de sas rondom de toegangspoort hierop geen substantieel gunstige invloed uitoefent;

(...) dat een minimum aan extra bouwakoestische isolatie, ondersteund door een akoestisch onderzoek en een saneringsplan o.l.v. een erkende geluidsdiskundige dan ook onontbeerlijk is om in deze zaal activiteiten ingedeeld onder rubriek 32.1 te kunnen toestaan;

(...)"

3.6. De tussenkomende partij dient hiertegen opnieuw een administratief beroep in. In het kader van deze beroepsprocedure adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar gunstig. De afdeling Milieuvergunningen adviseert om een vergunning te verlenen voor een termijn op proef van 1 jaar, de provinciale milieudiskundige (geluid) adviseert ditmaal gunstig, en stelt voor om een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen, de provinciale milieudiskundige (algemeen) adviseert gunstig voor een termijn van vijf jaar, en stelt voor om een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen. De Provinciale Milieuvergunningscommissie adviseert eveneens gunstig voor een termijn van vijf jaar, en stelt voor om een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden op te leggen.

3.7. Op 16 mei 2012 wordt de bestreden beslissing genomen : er wordt een vergunning verleend voor een termijn van vijf jaar. Inzake geluidshinder wordt de beslissing bij de beoordeling van de "milieuhygiënische aspecten" als volgt gemotiveerd :

Bij het aanvraagdossier werd een volledig akoestisch onderzoek gevoegd, opgemaakt door Bureau De Fonseca, Acoustical Engineering (26 juli 2010, ref: 2010R054 VAO). Het specifiek geluid werd bepaald in 2 immissiepunten in de nabijheid van de zaal, nl. bij de dichtste achtergevel en bij de dichtste tuin op ongeveer 8 m van de zaal.

De inrichting is volgens dit onderzoek te aanzien als een 'nieuwe inrichting' en ligt in een woongebied op minder dan 500 m van een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Gezien de inrichting op het ogenblik van het onderzoek nog niet beschikte over een eigen geluidsinstallatie, werd door het akoestisch bureau gebruik(t) gemaakt van een eigen geluidsbron en versterker met interne (rode) ruisgenerator.

Uit de meting van het oorspronkelijk omgevingsgeluid over de verschillende periodes van de dag bleek dat dit steeds lager is dan de milieukwaliteitsnorm zodat het specifiek geluid van de inrichting gedurende de avond en de nacht moet worden beperkt tot 40 dB(A); overdag dient het specifiek geluid van de inrichting beperkt tot 45 dB(A).

Uit de metingen werd - na correctie van de gebruikte rode ruis t.o.v. reële muziek - besloten dat, om te voldoen aan de geluidsnorm van 40 dB(A), het muziekniveau in de zaal dient te worden beperkt tot een gemiddeld niveau van 87 dB(A). Tevens werd uit de metingen afgeleid dat het berekend immissiespectrum geen tonaliteit vertoont. Er werd besloten dat een geluidsniveau van 87 dB(A) in de zaal niet zeer hoog is, maar wel volstaat voor feesten van beperkte omvang. Ook werd aangeraden een vaste geluidinstallatie met geluidsbegrenzer te voorzien. In de zaal werd ondertussen een vaste geluidsinstallatie met geluidsbegrenzer geplaatst.

De afdeling Milieuvergunningen van het Departement LNE merkt op dat het akoestisch onderzoek niet ingaat op eventuele akoestisch zwakke elementen van het gebouw (met name het dak). Metingen in de aanpalende conciërgewoning werden niet uitgevoerd.

Het akoestisch onderzoek van Bureau De Fonseca, Acoustical Engineering werd door de Milieudienst van de Stad Gent ter evaluatie voorgelegd aan een onafhankelijke, derde geluidsdeskundige. Deze evaluatie (met aanvulling) werd uitgevoerd door Andante Geluidsonderzoek (januari 2011, rapport: 101213-708). In dit rapport werden de meetresultaten van het akoestisch onderzoek verder geanalyseerd en de volgende besluiten genomen:

- De gevolgde benadering (bepalen van een transfertfunctie) is correct. Bij herberekening bekomt men redelijk analoge cijfers, namelijk de beperking van het globaal gemiddeld niveau tot 87 dB(A).
- Het is erg onwaarschijnlijk dat ten gevolge van muziek geen tonaal karakter zou optreden. Bovendien is de bekomen transfertfunctie maar beperkt betrouwbaar.
- Het plaatsen van een vaste geluidsinstallatie is een correcte beoordeling.
- Het is aanbevolen de kans op tonaal karakter verder te laten onderzoeken.

De evaluatie bevatte verder een toelichting over de manier waarop de meetresultaten worden weergegeven. Ook werden een aantal algemene aanbevelingen inzake geluidsonderzoeken van lokalen met dansgelegenheid geformuleerd. In een aanvulling werd op een aantal aspecten (o.m. inzake het

tonaal karakter) verder ingegaan. De conclusies in deze herevaluatie zijn analoog als in de eerste evaluatie.

Te bemerken is dat deze evaluaties gevraagd werden naar aanleiding van de eerste milieuvergunningaanvraag in 2011.

De provinciale geluidsdeskundige bemerkt dat tot 31 december 2012 de rubriek 32.1 (2) van de indelingslijst van Vlare I 'feestzalen en lokalen met dansgelegenheid' van toepassing is. Vanaf 1 januari 2013 worden evenwel de nieuwe bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 van kracht. Uit een eerder akoestisch onderzoek uitgevoerd door het studiebureau De Fonseca (rapport 2010R054 van 26-07-2010) is gebleken dat het toelaatbaar emissieniveau in het gelijkvloers gedeelte van de zaal 87 dB(A) $L_{Aeq,T}$ bedraagt. Op basis hiervan en rekening houdend met de bepalingen van de nieuwe rubriek van de indelingslijst van Vlare I, rubriek 32.1.1°, zal deze zaal moeten worden ingedeeld als een klasse-3 inrichting:

'Inrichtingen met muziekactiviteiten: feestzalen en lokalen waar muziek geproduceerd wordt en het geluidsniveau van muziek in de inrichting $> 85 \text{ dB(A)} L_{Aeq,15\text{min}}$ en $\leq 95 \text{ dB(A)} L_{Aeq,15\text{min}}$ '.

In het kader van deze beroepsprocedure beoordeelt de provinciale geluidsdeskundige het geluidsaspect als volgt:

'BOUWAKOESTIEK - ALGEMENE BEMERKINGEN

Er werd een plaatsbezoek gebracht op woensdag 4 april 2012. Samen met de exploitant werd de bouwakoestische toestand van het pand nagekeken.

De inrichting vertoonde een nette indruk en kadert op esthetisch vlak binnen de sfeer van industriële archeologie. De reeds uitgevoerde renovaties hebben in die zin het oude industriële karakter van de diverse bouwelementen bewaard en gerespecteerd.

Het gebouw zelf is opgetrokken uit beton- en metselwerk.

Gelet op voormeld industrieel archeologisch aspect doen zich momenteel een aantal bouwakoestische knelpunten voor. Het dak bestaat uit een ijzeren gebinte bedekt met golfplaten afgewisseld met lichtdoorlatende kunststofpanelen. De bouwakoestische isolatie van een dergelijke dakstructuur is gering, gelet op de lichte materialen die bij de restauratie van het dak werden gebruikt.

De oude ramen bestaan eveneens uit een ijzeren frame, onderverdeeld in kleine vakjes en bevatten enkel glas. Het middelste gedeelte van deze glasraampjes kan openkantelen. Het metalen frame van het kantelgedeelte sluit niet perfect aan op het frame van het vaste raamgedeelte. Deze kieren vormen geluidstekken. Samen met de beperkte isolatie van het enkel glas, zorgen deze kieren ervoor dat de raampartijen in het geheel ook een zwakke schakel vormen in de totale bouwakoestische isolatie.

GELUIDSSTUDIE EN BEOORDELING SPECIFIEK GELUID (L_{sp}).

In het kader van een eerdere vergunningaanvraag in 2011, liet de exploitant op haar kosten een akoestisch onderzoek uitvoeren door het studiebureau De Fonseca. De resultaten zijn vervat in het rapport nr. 2010R054 van 26 juli 2010 (voormeld). Uit deze studie blijkt dat het toelaatbaar emissieniveau van de muziek moet worden beperkt tot 87 dB(A), teneinde de vigerende geluidsnorm voor de nacht ter hoogte van de dichtste woningen ($=40 \text{ dB(A)}$) te kunnen naleven. Voorts wordt gesteld op basis van de meetresultaten en een berekening

(uitgaande van een gesimuleerd tonaal emissiespectrum) dat tonaliteit in de omgeving niet zal voorkomen. De berekening gebeurde met een tonaliteit bij 80 Hz.

Enige omzichtigheid bij een dergelijke benadering blijft echter geboden. Afhankelijk van de geluidssterkte van de tonale tertsband (band), in dewelke de tonaliteit voorkomt en de akoestische kwaliteit van het oorspronkelijk omgevingsgeluid (OOG), kan het wegblijven van tonaliteit nooit volledig worden gegarandeerd, zeker niet in een situatie met een beperkte bouwakoestische isolatie.

De studie van het studiebureau De Fonseca vermeldt voorts nog het volgende. De meetresultaten van het residueel geluid, tonen aan dat de vigerende geluidsnorm van 40 dB(A) tijdens de nacht eigenlijk vrij ruim is en dat de kwaliteit van het residueel geluid beter is dan de norm aangeeft. De waarden van het $L_{A95,1h}$ en $L_{A50,1h}$ uit voormeld rapport, daalden tijdens de geluidsmeting van voornoemd studiebureau tot respectievelijk 31 en 34 dB(A). Hiermee rekening houdend evenals met voormelde bemerkingen inzake het aspect tonaliteit, is een verdere beperking van het L_{sp} aangewezen, zoniet noodzakelijk. Immers door het significante verschil tussen het reëel gemeten residueel geluid en de vigerende norm, is een beperking tot 40 dB(A) hier geen synoniem meer van een 'hindervrije exploitatie'.

BEPERKENDE MAATREGELEN.

Een beperking tot een grenswaarde van 35 dB(A) zou naast het naleven van de vigerende geluidsnorm van 40 dB(A), bijkomend tot gevolg hebben dat kan worden voldaan aan de bepalingen van artikel 22 van het Milieuvergunningsdecreet, dat stelt dat de exploitant al het nodige dient te doen om onder meer hinder, waaronder geluidshinder, voor de buurt te voorkomen.

In deze context is een akoestisch saneringsonderzoek door een erkend geluidskundige onontbeerlijk, met het oog op het verhogen van de bouwakoestische isolatie en daarmee samenhangend het exploitatiecomfort. Als gevolg hiervan moet een exploitatie mogelijk zijn met minimale geluidshinder voor de buurt en dit bij een iets hoger toelaatbaar emissieniveau dan nu het geval is.

Het onderzoek zou zich voornamelijk moeten toespitsen op de volgende punten m.b.t. de omgevingsakoestiek:

- dakstructuur zaal;
- ramen en toegangsdeur van de zaal;
- impact van een inkomsas;
- ruimtelijke verdeling, locatie en trillingsvrije bevestiging van de geluidsboxen;
- eventuele aanpassing binnenakoestiek (absorptie);
- eventuele maatregelen tot beperking van luidruchtig gepraat op de binnenkoer.'

Concluderend stelt de provinciaal geluidskundige dat mits het strikt naleven van de voorgestelde exploitatievoorwaarden de geluidshinder voor de buurt tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt en formuleert derhalve een gunstig advies".

De argumenten van het administratief beroep die betrekking hebben op de geluidsproblematiek worden in de bestreden beslissing als volgt beoordeeld :

"GELUIDSPROBLEMATIEK

Ter plaatse werd vastgesteld dat eventuele koelwagens binnenin een magazijn kunnen parkeren zodat hierdoor geen geluidshinder dient gevreesd voor de omgeving. Dit magazijn bevindt zich in het midden van het complex.

De provinciale geluidsdeskundige heeft voorgesteld het inzetten van de zgn. 'sfeerbeheerders' als voorwaarde op te leggen in de milieuvergunning.

Ook de eigen en vaste geluidsinstallatie werd effectief geplaatst, gekoppeld aan een geluidsbegrenzer.

De ingang tot de 'Blanc Fixe Zaal' bevindt zich op de binnenkoer van het terrein en heeft momenteel geen akoestisch sas, maar de exploitant heeft wel de intentie die te plaatsen (cfr. offerte van 3 oktober 2011).

De appellant stelt dat er geen enkele reden is tot het toepassen van de correctiefactor voor het tonaal karakter.

Het akoestisch onderzoek van Bureau De Fonseca, Acoustical Engineering (26 juli 2010, ref: 2010R054 VAO) werd naar aanleiding van het vorig dossier door de Milieudienst van de Stad Gent ter evaluatie voorgelegd aan Andante Geluidsonderzoek (januari 2011, rapport: 101213-708). Andante oordeelde dat de kans dat er geen tonaal karakter zou optreden erg onwaarschijnlijk is. Ook de provinciale geluidsdeskundige stelt dat afhankelijk van de geluidsterkte van de tonale band, in welke tertsband de tonaliteit voorkomt en de akoestische kwaliteit van het oorspronkelijk omgevingsgeluid (OOG), het wegblijven van tonaliteit nooit volledig kan worden gegarandeerd, zeker niet in een situatie met een beperkte bouwakoestische isolatie.

Voorts bemerkt de provinciale geluidsdeskundige dat de meetresultaten van het residueel geluid uit de studie van bureau De Fonseca - het $L_{A95,1h}$ daalt tot minimum 31 dB(A) - aantonen dat de vigerende geluidsnorm van 40 dB(A) tijdens de nacht eigenlijk vrij ruim is en dat de kwaliteit van het residueel geluid veel beter is dan de norm aangeeft - ook het $L_{A50,1h}$ daalt tot minimum 34 dB(A). Hiermee rekening houdend evenals met voormelde bemerkingen inzake het aspect tonaliteit, is een verdere beperking van het L_{sp} aangewezen, zoniet noodzakelijk.

Zoals weergegeven bij de bespreking van het aspect 'Geluidshinder' acht de provinciale geluidsdeskundige een akoestisch saneringsonderzoek door een erkend geluidsdeskundige onontbeerlijk, met het oog op het verhogen van de bouwakoestische isolatie en daarmee samenhangend het exploitatiecomfort. Als gevolg hiervan moet een exploitatie mogelijk zijn met minimale geluidshinder voor de buurt en dit bij een iets hoger toelaatbaar emissieniveau dan nu het geval is.

GEEN GELUIDSHINDER

Zoals opgenomen in het beroepschrift zijn alle vaststellingen van geluidsoverlast (14 augustus 2011 en 11 en 25 september 2011 (het betreft 11 in

plaats van 4 september!) auditief waargenomen door vertegenwoordigers van de politiezone Gent. Geluidsmetingen werden niet uitgevoerd.

Zoals hiervoor reeds vermeld, acht de provinciaal geluidsdeskundige een uitvoerig akoestisch onderzoek onontbeerlijk.

(...)

STRUCTURELE GELUIDSOVERLAST

De aangehaalde mogelijke hinder betreft enerzijds geluidshinder van de muziek en anderzijds afgeleide hinder door personen en voertuigen die de inrichting verlaten.

Wat het aspect afgeleide hinder betreft, leert ervaring met andere, gelijkaardige inrichtingen dat de exploitant, ingevolge goed nabuurschap (artikel 4.1.3.2. van Vlarem II) zgn. 'sfeerbeheerders' kan aanstellen die bezoekers erop aanspreken om rondom de inrichting geen overlast te veroorzaken. Dit wordt als bijzondere voorwaarde opgenomen in de milieuvergunning. De exploitant stelt dat er bij 3 evenementen beroep gedaan werd op een bewaker.

Voor de eventuele geluidshinder van muziek wordt verwezen naar de bespreking van het aspect 'Geluidshinder' en meer bepaald het advies van de provinciale deskundige geluid die stelt dat mits het strikt naleven van een aantal exploitatievoorwaarden de eventuele geluidshinder voor de buurt tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt".

Inzake geluid legt de bestreden beslissing volgende bijzondere vergunningsvoorwaarden op :

"12. Er moet worden geëxploiteerd met gesloten deuren, poorten en vensters.

13. Er mag enkel gebruik worden gemaakt van de vaste geluidsinstallatie, die reeds is uitgerust met een geluidsbegrenzer. Deze geluidsbegrenzer dient door een erkend geluidsdeskundige afgesteld te zijn op het emissieniveau van $87 \text{ dB(A)}_{L_{Aeq,15\text{min}}}$ en dient te allen tijde gebruikt te worden. De afstelling van de begrenzer dient te gebeuren met de muziekvervangende ruis gebruikt tijdens het akoestisch onderzoek van het studie bureau De Fonseca bij de bepaling van de transferfunctie. De exploitant neemt voorts de nodige maatregelen om de reeds in gebruik zijnde geluidsbegrenzer van de vaste muziekinstallatie te beveiligen tegen manipulatie door derden (klanten, DJ's...), zodat de begrenzing van het emissieniveau in de zaal gegarandeerd beperkt blijft tot $87 \text{ dB(A)}_{L_{Aeq,15\text{min}}}$.

14. Teneinde de bouwakoestische isolatie van de inrichting te verhogen en daarmee een iets ruimer exploitatiecomfort te voorzien, laat de exploitant binnen de 12 maanden na het verlenen van de milieuvergunning een akoestisch saneringsonderzoek uitvoeren door een erkend geluidsdeskundige. In dit onderzoek dient minstens aan de volgende elementen aandacht besteed:

- aspect tonaliteit;
- dakstructuur zaal;
- ramen en toegangsdeur van de zaal;

- impact van een inkomst;
- ruimtelijke verdeling;
- locatie en trillingsvrije bevestiging van de geluidsboxen;
- eventuele aanpassing binnenakoestiek (bijvoorbeeld absorptie);
- eventuele maatregelen tot beperking van het geluid van rustversturende activiteiten op de binnenkoer.

Bij de opmaak van het saneringsplan dient conform de bepalingen van bijlage 4.5.3 van Vlarem II, rekening gehouden met 'het gebruik van de best beschikbare technologie dat geen overmatig hoge kosten met zich meebrengt'.

15. Binnen de 48 maanden na het verlenen van de milieuvergunning laat de exploitant op haar kosten, de in voormeld saneringsplan voorgestelde saneringsmaatregelen uitvoeren. Na voltooiing daarvan, laat de exploitant op haar kosten een geluidsmeting ter controle uitvoeren teneinde na te gaan in hoeverre de sanering de beoogde doelstellingen inzake de verhoging van geluidsisolatie heeft ingewilligd en dientengevolge welk nieuw toelaatbaar emissieniveau van de muziek in de zaal hiermee werd bekomen. Hierbij moet ook rekening worden gehouden met het aspect van tonaliteit.

16. De exploitant dient één of indien nodig meerdere 'sfeerbeheerders' aan te stellen die er voor zorgen dat overlast veroorzaakt door aankomende en vertrekkende klanten tot een absoluut minimum wordt beperkt. De door de exploitant aangestelde 'sfeerbeheerder' dient aanwezig te zijn wanneer er een evenement doorgaat en blijft aanwezig tot de zaak sluit. De nodige organisatorische maatregelen dienen getroffen te worden om een oplossing te bieden voor de hinder veroorzaakt door:

- aankomende en vertrekkende klanten;
- rustversturende activiteiten op de binnenplaats van het bedrijfsterrein;
- de aanwezigheid van klanten op de openbare wegen rondom de inrichting.

Een voorstel van de organisatorische maatregelen die getroffen worden, dient binnen een termijn van 6 maanden na het verlenen van de milieuvergunning overgemaakt te worden aan de dienst Milieutoezicht van de Stad Gent, de afdeling Milieuvergunningen van het Departement LNE en de dienst Milieu- en natuurvergunningen van de provincie Oost-Vlaanderen.

17. Eventuele koelwagens en/of koelinstallaties worden binnen geplaatst".

IV. Tussenkomen

4. Met een op 8 augustus 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt Stefanie De Graef om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

V. Ontvankelijkheid

Exceptie van de tussenkomende partij

5. De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen niet het rechtens vereiste belang aantonen :

"Het feit dat verzoekers in de omgeving wonen toont op zich nog niet afdoende belang aan. Zij beweren hun belang te putten uit het feit dat zij lijden van de (zogenaamde) geluidsoverlast en geluidshinder veroorzaakt door de feestzaal.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoekers géén enkel bewijs voorleggen van de beweerde hinder.

Bijkomend dient opgemerkt te worden dat tweede en derde verzoekers op een zekere afstand wonen van de zaal. Hoe zij enige geluidshinder van de zaal kunnen hebben, is voor mevrouw DE GRAEF een raadsel. Tussen de woning van derde verzoeker en de zaal ligt bovendien nog een bosje. (...)

Enkel eerste verzoekers wonen nabij de zaal, doch ook zij kunnen geen geluidshinder bewijzen.

De verschillende processen-verbaal van de politie tonen aan dat er geen geluidshinder waar te nemen is".

Beoordeling

6. De verzoekende partijen omschrijven zichzelf als "omwonenden" die te lijden hebben onder geluidshinder. In het verzoekschrift verduidelijken ze :

"De woningen van de onderscheiden verzoekende partijen staan op het kadasterplan, als stuk gevoegd bij het verzoekschrift, aangeduid. Zij zijn allen gelegen in de onmiddellijke buurt van de feestzaal en grenzen met hun tuinen aan de eigendom waarop de bestreden vergunning betrekking heeft".

De verzoekende partijen wonen dus in de onmiddellijke nabijheid van de vergunde inrichting en hun tuinen grenzen aan de inrichting. Zij bevinden zich alle in woongebied. Gelet op de mogelijke nadelen die zij kunnen ondervinden van de exploitatie van de inrichting en zolang niet is aangetoond dat zij niet meer dan verwaarloosbare hinder zouden kunnen ondervinden, hebben zij het vereiste belang om de wettigheid van de verleende vergunning te betwisten voor de Raad van State.

De exceptie moet worden verworpen.

V. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

7. Luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die tot de vernietiging van de aangevochten akte kunnen leiden, en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die akte verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Ernstig middel

Standpunten van de partijen

8. In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 5.32.2.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt uiteengezet :

"2. De exploitant van feestzaal Blanc Fixe deed op 4 november 2010 een eerste aanvraag tot het uitbaten van de feestzaal. Bij de aanvraag werd een

Volledig Akoestisch Onderzoek gevoegd dat werd uitgevoerd door Bureau De Fonseca en dateert van 26 juli 2010. Uiteindelijk werd de vergunning geweigerd door de Deputatie bij beslissing van 25 augustus 2011.

Bij het indienen van een tweede aanvraag op 5 september 2011, zijnde de aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid, werd hetzelfde Volledig Akoestisch Onderzoek (V.A.O.) gevoegd.

3. Artikel 5.2.2.3, § 1, 2° Vlarem II, stelt nochtans het volgende :

'2° Het in sub 1° van deze paragraaf vermelde akoestisch onderzoek dient onmiddellijk overgedaan bij enige wijziging aan de plaats van opstelling en/of aan het vermogen van toestellen en installaties. De milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen neemt inzage van het verslag van het vorige volledig akoestisch onderzoek'.

I.c. is er wel degelijk sprake van een wijziging zoals bedoeld onder 2°. Zo was er ten tijde van het uitvoeren van het onderzoek geen vaste geluidsinstallatie in de zaal. Dit werd ook zo opgenomen in het verslag. Ten tijde van de tweede aanvraag beschikte de zaal echter wél over een eigen geluidsinstallatie. Reeds om deze reden had de Deputatie de vergunning niet mogen verlenen zonder te beschikken over een nieuw V.A.O.

Daarnaast stelt bijlage E11 bij de tweede aanvraag dat het dak van de zaal recent vernieuwd zou zijn met isolerende platen en dat ook de toegangspoort zou zijn aangepast.

Ook om deze redenen diende een nieuw VAO bij de aanvraag te worden gevoegd.

Nu de bestreden beslissing de milieuvergunning verleent en de uitbating toestaat zonder te beschikken over het vereiste VAO, is de bestreden beslissing ook om deze reden onwettig.

Trouwens overeenkomstig art. 5.32.2.3. 3° VLAREM II moet na de uitvoering van de saneringsmaatregelen, zoals opgelegd in de vergunningsvoorwaarden, nogmaals een nieuw volledig akoestisch onderzoek door een milieudeskundige worden uitgevoerd.

Dit alles dient bovendien, voor nieuwe inrichtingen zoals deze, binnen de termijn van ingebruikname te gebeuren.

De termijn van 48 maanden voor uitvoering van de in het nog op te maken akoestisch saneringsonderzoek vooropgestelde saneringsmaatregelen strijdt met de in de bestreden vergunning opgelegde termijn van 3 jaar voor ingebruikname".

9. De verwerende partij meent dat er door het akoestisch onderzoek van 26 juli 2010 werd voldaan aan artikel 5.32.2.3, § 1, 1°, van Vlarem II, en dat § 1, 2°, niet van toepassing is :

"In uitvoering van het akoestisch onderzoek van 26 juli 2010 werd er een vaste geluidsinstallatie geplaatst met een geluidsbegrenzer die is afgeregeld op 87 dB(A). Het plaatsen en afregelen van een geluidsbegrenzer gebeurt door een

erkend deskundige en vereist inderdaad een meting. Inmiddels werd de geluidsbegrenzer afgesteld door een erkend deskundige. Dit gebeurde volledig in uitvoering van en in het kader van het opgemaakte akoestisch onderzoek. Om die reden is het niet vereist dat het akoestisch onderzoek moet worden overgedaan. Er werden immers geen wijzigingen gebracht aan de plaats van opstelling en/of aan het vermogen van toestellen en installaties".

Ze meent dat § 1, 3° van Vlarem II, evenmin van toepassing is :

"De verzoekende partijen vermelden niet dat deze bepalingen betrekking hebben op het geval van niet naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II. Aangezien, zoals eerder uiteengezet (...), de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II worden nageleefd, zijn de bovengeciteerde bepalingen niet van toepassing".

10. De tussenkomen partij merkt op dat artikel 5.32.2.3, § 1, niet inhoudt dat er een volledig akoestisch onderzoek bij de vergunningsaanvraag moet worden gevoegd, en ook zij meent dat er door het akoestisch onderzoek van 26 juli 2010 werd voldaan aan § 1, 1°, en dat § 1, 2° van Vlarem II, niet van toepassing is :

"In tegenstelling tot wat verzoekers beweren heeft artikel 5.32.2.3, §1 Vlarem II, niets te maken met de aanvraagprocedure van een vergunning. Of met andere woorden, deze bepaling zegt niets over welk advies of onderzoeken bij een vergunningsaanvraag moeten worden gevoegd.

In casu zijn er drie onderzoeken gebeurd. Een eerste werd uitgevoerd door bureau De Fonseca op 26 juli 2010 (...). Een tweede werd in januari 2011 uitgevoerd door Andante (...). Tot slot werd er ook een onderzoek gevoerd door ing. De Baere in het kader van de begrenzer van de geluidinstallatie (...). Deze laatste twee onderzoeken worden niet vermeld door verzoekers.

Er gebeurde met andere woorden wel degelijk voor de ingebruikname een volledig akoestisch onderzoek. Dit werd nadien aangevuld met twee bijkomende onderzoeken.

De wijzigingen aan het dak en de poort hebben zich voorgedaan voor 2010 zodat er rekening werd mee gehouden; zelfs mochten ze zich nadien hebben voorgedaan - quod non - zouden ze een verbetering inhouden van de resultaten van het onderzoek, zodat verzoekers eigenlijk geen belang hebben bij dit middel.

Sowieso speelt ook het vermogen van de geluidsinstallatie geen enkele rol aangezien deze beperkt is tot 87 db(A). Kortom, er hebben zich geen wijzigingen meer voorgedaan die een nieuw of aanvullend akoestisch onderzoek vereisen".

11. Artikel 5.32.2.3, § 1 van Vlarem II, luidt als volgt :

"§1. Naleving van de bepalingen voor geluid door nieuwe inrichtingen.

1° Uiterlijk 10 kalenderdagen vóór de eerste ingebruikname van de inrichting laat de exploitant op zijn kosten een volledig akoestisch onderzoek uitvoeren door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen.

Betreffende de naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van dit besluit, onverminderd de bepalingen van bijlage 4.5.2 bij dit besluit, bevat het verslag van het akoestisch onderzoek eveneens:

a) een duidelijke beschrijving van de plaats van opstelling en van het vermogen van alle toestellen en installaties die enige impact kunnen hebben op de geluidsbelasting in de omgeving;

b) een gedetailleerde beschrijving van de meetmethode en de meetomstandigheden zodanig dat de meting steeds onder dezelfde omstandigheden kan worden overgedaan;

c) de gemeten geluidsniveaus in de inrichting en in de omgeving met duidelijke vermelding van de meetpunten.

Het akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd bij het maximaal vermogen dat wordt bereikt tijdens de exploitatie. Dit vermogen wordt vermeld in het verslag.

2° Het in sub 1° van deze paragraaf vermelde akoestisch onderzoek dient onmiddellijk overgedaan bij enige wijziging aan de plaats van opstelling en/of aan het vermogen van toestellen en installaties. De milieudeskundige, erkend in de discipline geluid en trillingen neemt inzage van het verslag van het vorige volledig akoestisch onderzoek.

3° Bij niet naleving van de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van dit besluit dient onmiddellijk een saneringsonderzoek uitgevoerd door een milieudeskundige erkend in de discipline geluid en trillingen en worden de nodige saneringsmaatregelen getroffen.

Indien de inrichting niet beantwoordt aan de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van dit besluit wordt de aanvang van de exploitatie uitgesteld of de verdere exploitatie stopgezet tot de saneringsmaatregelen zijn uitgevoerd.

De vergunningverlenende overheid en de toezichthoudende ambtenaar worden door de exploitant schriftelijk in kennis gesteld van de voorziene saneringsmaatregelen. Na het uitvoeren van deze saneringsmaatregelen wordt, in overleg met de toezichthoudende ambtenaar een nieuw volledig akoestisch onderzoek uitgevoerd door de voormelde deskundige.

Voor nieuwe inrichtingen dient daarbij evenwel ook de termijn van ingebruikname van toepassing met betrekking tot de milieuvergunning onverminderd nageleefd.

(...)"

Dit voorschrift lijkt niet in te houden dat er bij de aanvraag een volledig akoestisch onderzoek moet worden gevoegd, noch dat er geen vergunning kan worden verleend voordat er een volledig akoestisch onderzoek werd uitgevoerd. Het lijkt aldus niet zozeer gericht tot de vergunningverlenende overheid, maar wel tot de exploitant, die aan deze sectorale voorwaarde moet hebben voldaan uiterlijk tien kalenderdagen vóór de eerste ingebruikname. De verzoekende partijen voeren evenwel ook aan dat de vergunning onwettig is doordat de exploitatie wordt toegestaan zonder dat het vereiste volledig akoestisch onderzoek werd uitgevoerd.

Uit het dossier, meer bepaald uit sommige adviezen, de eerdere beslissingen en uit de aard van de inrichting, blijkt dat te dezen vooral de geluidsproblematiek centraal staat.

Het komt de Raad van State niet toe om, zeker in het kader van het prima facie onderzoek dat eigen is aan een vordering tot schorsing, de technische waarde van de bij het dossier gevoegde akoestische onderzoeken te beoordelen.

Evenwel wordt in de bestreden beslissing een akoestisch saneringsonderzoek opgelegd binnen twaalf maanden na het verlenen van de vergunning, evenals het uitvoeren van de betreffende saneringsmaatregelen binnen 48 maanden na het verlenen van de vergunning. Dit komt neer op een vrijstelling van de verplichting om nog vóór de aanvang van de exploitatie een volledig akoestisch onderzoek uit te voeren, zoals voorgeschreven in art. 5.32.2.3, § 1, van Vlarem II. Bovendien wordt aldus onduidelijkheid gecreëerd over wat er zal moeten gebeuren wanneer uit het akoestisch saneringsonderzoek zou blijken dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden van hoofdstuk 4.5 van Vlarem II. Bij de correcte toepassing van Vlarem II zou wanneer dit wordt vastgesteld vóór de aanvang van de exploitatie, het verboden zijn om te exploiteren zolang er geen saneringsmaatregelen zijn uitgevoerd en de effectiviteit van deze maatregelen is aangetoond door een nieuw volledig akoestisch onderzoek. De bijzondere

voorwaarden van de hier bestreden vergunning lijken echter bij voorbaat een termijn van minstens 36 maanden toe te staan om saneringsmaatregelen uit te voeren, waarbij de inrichting gewoon verder zou kunnen worden geëxploiteerd. Deze bijzondere vergunningsvoorwaarden lijken in strijd met artikel 5.32.2.3, § 1, van Vlarem II, zodat de afgeleverde vergunning onwettig lijkt.

Het tweede middel is ernstig.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunten van de partijen

12. De verzoekende partijen geven eerst een algemene uiteenzetting over de geluidshinder die volgens hen wordt veroorzaakt door de exploitatie :

"Zoals hierboven, in het feitenrelaas, reeds werd uiteengezet, veroorzaakt de uitbating van feestzaal Blanc Fixe geluidshinder die zich op drie niveaus situeert:

O In de eerste plaats is er de geluidshinder veroorzaakt door de muziek, die te wijten is aan te weinig bouwakoestische isolatie van de feestzaal, gecombineerd met (te) luide muziek. Op warme dagen is dit nog ondraaglijker, daar verzoekende partijen reeds vaststelden dat er wordt gefeest met open ramen en deuren (dit ondanks het verbod daartoe dat werd opgenomen in de milieuvergunning).

O Daarnaast is er ook geluidshinder veroorzaakt door het gebabbel en het geroezemoes van stemmen van de feestgasten. Dit is vooral het geval wanneer, op warme dagen, niet alleen ramen en deuren worden opengezet, maar de gasten ook daadwerkelijk buiten gaan feesten.

O Tot slot is er nog geluidsoverlast wanneer de gasten, na afloop van het feest, hun wagen die in de buurt geparkeerd staat, gaan opzoeken en daarbij weinig moeite doen om stil te zijn.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat de feestzaal midden in een rustige woonzone ligt, die gekenmerkt wordt door een zeer beperkt achtergrondgeluid. Het is een voornamelijk residentiële buurt, waar de omwonenden wensen te genieten van hun nachtrust, van het sociaal contact met de buren en vrienden e.d.m.

De woonkwaliteit van de buurt zal door de uitbating van de feestzaal dan ook terdege achteruit gaan. Een aantasting van deze woonkwaliteit houdt meteen ook een aantasting in van de levenskwaliteit van de bewoners.

Daarbij dient nog opgemerkt dat de milieuvergunning geen beperkingen oplegt van het aantal evenementen dat mag worden georganiseerd. De exploitant zelf houdt voor dat het zou gaan om maximaal 2 feesten per weekend. Dit is op zich al een zware belasting voor verzoekende partijen. Bovendien is er geen enkele garantie dat de exploitant zich daadwerkelijk zal beperken tot het opgegeven aantal evenementen. Het gevaar is dus reëel dat verzoekende partijen meerdere avonden per week met geluidsoverlast afkomstig van de inrichting worden geconfronteerd.

Bovendien kan er sterk worden getwijfeld aan de effectiviteit van de opgelegde maatregelen. Deze laatste hebben immers vooral betrekking op de hinder die binnen in de feestzaal wordt geproduceerd en kunnen niet verijdelen dat er buiten lawaai zal zijn, b.v. wanneer de gasten na het verlaten van een feest hun wagens opzoeken.

Weliswaar legt de milieuvergunning op dat sfeerbeheerders moeten worden aangesteld, doch het is zeer de vraag of deze effectief het lawaai van de gasten die zich buiten bevinden zullen kunnen verhinderen. Tot op heden blijken er trouwens geen sfeerbeheerders aangesteld te zijn. Alleen mevrouw DE GRAEF en haar moeder zijn dikwijls aanwezig. Verzoekende partijen betwisten ernstig dat dit voldoende zal zijn om de gasten tot stilte aan te manen.

Daarenboven stelt de milieuvergunning niet uitdrukkelijk dat niet buiten mag worden gefeest. Nochtans is dit tot op heden veelvuldig gebeurd, zoals ook blijkt uit het voorgelegde fotomateriaal. Waar de milieuvergunning wel stelt dat er enkel met gesloten deuren en ramen mag worden geëxploiteerd, stellen verzoekende partijen zich trouwens de vraag in hoeverre deze verplichting zal worden opgevolgd. Zeker in de zomer zal het binnen dermate warm en besloten zijn, dat het in de praktijk niet mogelijk zal zijn om verder te feesten zonder ramen en deuren open te zetten.

Zelfs wanneer ramen en deuren daadwerkelijk gesloten blijven, gaan de deuren toch nog constant open en dicht voor de catering (er is geen aparte ingang voor de catering), mensen die in en uitlopen, ...

De buurtbewoners merken ook op dat waar er blijkbaar reeds een geluidsinstallatie met een begrenzer werd geplaatst en de exploitant bovendien voorhoudt reeds enkele aanpassingswerken te hebben gedaan (dakisolatie en aanpassing toegangspoort), dit weinig verschil maakt en dit weinig impact heeft op de geluiden die naar buiten toe hoorbaar zijn.

In de bestreden vergunning wordt de uitbater verplicht om binnen de 12 maanden na het verlenen van de vergunning een akoestisch saneringsonderzoek uit te voeren en binnen de 48 maanden de in dit onderzoek vooropgestelde saneringsmaatregelen uit te voeren. Binnen deze 48 maanden mag de feestzaal wel worden uitgebaat. Op zich vormt deze voorwaarde reeds een voldoende bevestiging dat de geluidshinder voor de buurtbewoners overmatig is en dat de reeds genomen maatregelen onvoldoende zijn".

Vervolgens zetten ze uiteen wat een en ander betekent in hun persoonlijke situatie :

"De woningen van de onderscheiden verzoekende partijen staan op het kadasterplan, als stuk gevoegd bij het verzoekschrift, aangeduid. Zij zijn allen gelegen in de onmiddellijke buurt van de feestzaal en grenzen met hun tuinen aan de eigendom waarop de bestreden vergunning betrekking heeft.

Eerste verzoekende partijen, die niet alleen het dichtst bij de feestzaal wonen en dus ook uitkijken op deze feestzaal, ondervinden veel geluidshinder bij het slapen omwille van het lawaai en de bastonen. Dit is zelfs het geval wanneer zij trachten te slapen met gesloten ramen, waarbij deze ramen dan nog over dubbele beglazing beschikken. Eerste verzoekende partijen ervaren ook de psychologische druk 's nachts: 'wanneer gaat het feest deze keer ophouden?'

Deze slaapproblemen zijn nefast voor hun gezondheid, gemoedstoestand en alertheid. Zij vrezen dan ook hun toevlucht te moeten nemen tot medicatie om, op avonden waarop een feest doorgaat, nog enige nachtrust te kunnen genieten.

In de namiddag en de vooravond worden ook veel recepties gehouden op de binnenkoer waarop telkens een paar honderd mensen aanwezig zijn. Op dergelijke momenten wordt elke normale conversatie in de tuin onmogelijk.

Ontspannend in de tuin werken wordt op die manier een stressactiviteit.

Het sociaal leven van eerste verzoekende partijen valt gewoon weg, nu het onmogelijk is om 's avonds buiten te zitten met vrienden of familie zonder op ernstige wijze te worden gestoord. Elke normale conversatie wordt onmogelijk gemaakt.

Daarbij komt dat mevrouw SCHAUVLIEGE arts is en dikwijls wachtdiensten heeft. Tijdens deze wachtdiensten is een goede rust onontbeerlijk. Het is immers niet verantwoord te noemen, als men b.v. om 4 u 's nachts uit bed wordt gebeld, achter het stuur te kruipen om mensen dringende medische zorg te verstrekken wanneer men daarvoor niet heeft kunnen rusten. Mevrouw SCHAUVLIEGE moet op heden deze rust ontberen, zowel 's nachts als ook in de namiddag en vooravond wanneer er recepties worden gehouden.

Bij het vervullen van haar wachtdienst ondervindt mevrouw SCHAUVLIEGE trouwens ook problemen doordat zij haar wagen niet in de garage kan parkeren. Het is immers al voorgekomen dat een feestganger zijn wagen voor de oprit had geparkeerd. Wanneer zij echter de hulpdiensten moet oproepen wanneer zij dringend wordt weggeroepen, kan het tijdsverlies rampzalige gevolgen hebben voor de patiënt en daardoor haar aansprakelijkheid. Wanneer zij dan weer terug thuiskomt zijn alle parkeerplaatsen bezet, inclusief de oprit. Het is nochtans zeer onveilig om midden in de nacht met een dokterstas over straat te moeten stappen.

- Ook tweede verzoekende partij merkt op dat hij ten eerste wordt gehinderd in zijn nachtrust. Nochtans slaapt hij met de ramen dicht en hebben deze ramen dubbele beglazing.

Tweede verzoekende partij heeft regelmatig zijn kleinkind te logeren. Ook dit kind heeft een rustige omgeving broodnodig. De nachtrust wordt tijdens de feesten en evenementen op ondraaglijke wijze verstoord.

De levenskwaliteit van het gezin van tweede verzoekende partij wordt hierdoor sterk aangetast.

Derde verzoekende partijen merken op dat hun nachtrust wordt verstoord telkens er een feest doorgaat, niet alleen door het lawaai van de feestzaal maar ook door auto's die vertrekken in de vroege uurtjes.

Derde verzoekende partijen hebben beiden een verantwoordelijke en stresserende job. De heer COX draagt de verantwoordelijkheid over een groep ingenieurs in een R&D afdeling. Een voldoende ontspanning en nachtrust zijn derhalve voor hem onontbeerlijk. Mevrouw VERPOEST is leerkracht in het bijzonder onderwijs en werkt met taal- en ontwikkelingsgestoorde kinderen, die elke dag veel aandacht en aangepaste begeleiding vragen. Ook voor haar is een goede en ongestoorde nachtrust essentieel.

Ten slotte heeft het gezin drie studerende kinderen die ook hinder ondervinden. Zij ondervinden voornamelijk hinder door de bastonen die in hun slaap- en studeerkamer te horen zijn. Hierdoor kunnen zij zich onvoldoende concentreren, waardoor de stress niet alleen tijdens examenperiodes hoog oploopt.

Zelfs met de ramen dicht zijn de feestgangers tot binnen in de woning van derde verzoekende partijen te horen.

Derde verzoekende partijen merken ook op dat hun sociaal leven door de aanwezigheid van de feestzaal ten eerste wordt aangetast. Zo schrikken zij ervoor terug om nog vrienden en familie uit te nodigen, aangezien het niet meer mogelijk is om rustig in de tuin te zitten wanneer een feest aan de gang is. Daar zij ook niet weten wanneer precies er feesten zullen zijn, beginnen zij ervoor terug te schrikken om nog mensen uit te nodigen wanneer dan ook".

Zij besluiten als volgt :

"Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de woon- en levenskwaliteit van verzoekende partijen terdege werd aangetast door de uitbating van de feestzaal. Het normale slaappatroon van verzoekende partijen wordt ernstig verstoord, nu in veel gevallen een daadwerkelijke nachtrust pas mogelijk is wanneer het feest is beëindigd.

Ook het normale gezins- en sociaal leven van verzoekende partijen is verstoord, nu het niet meer mogelijk is om rustig in de tuin te zitten en een gesprek te hebben. De overlast is zelfs zo groot dat verzoekende partijen hinder ondervinden in hun woning, zelfs wanneer zij zelf alle ramen en deuren sluiten. Bovendien betekent het sluiten van ramen en deuren op warme dagen een ernstige aantasting van hun wooncomfort.

Maar de gevolgen gaan nog verder. Een dergelijke aantasting van de levenskwaliteit kan immers leiden tot een aantasting van de psychische en zelfs fysieke gezondheid, als daar is slaaploosheid, stress, verhoogde bloeddruk, ...

Het gaat ook niet op dat men als omwonende zijn toevlucht moet nemen tot medicatie om toch nog enigszins tot een nachtrust te komen.

Onder dergelijke omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning te worden bevolen, nu is voldaan aan de vereiste van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Wanneer de tenuitvoerlegging van deze vergunning niet wordt geschorst, zal dit er immers toe leiden dat in de komende jaren de levens- en woonkwaliteit van verzoekende partijen op onherstelbare wijze zal worden aangetast".

13. De verwerende partij verwijst, met betrekking tot mogelijke geluidshinder die het gevolg zou zijn van de muziek binnen in de zaal naar haar bespreking van het eerste middel. Daar wordt geargumenteed dat de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de vergunning heeft verleend door het opleggen van exploitatievoorwaarden die garanderen dat de geluidshinder voor de buurt tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt. Om te verzekeren dat de geldende norm van 40 dB(A) wordt gehaald, wordt er een emissieniveau van 87 dB(A) opgelegd. Het halen van deze norm wordt bovendien verzekerd door het feit dat er enkel gebruik mag worden gemaakt van de vaste geluidsinstallatie die uitgerust is met een geluidsbegrenzer. Er wordt een bijkomend akoestisch onderzoek opgelegd om de bouwakoestische isolatie van de inrichting te verhogen en daarmee een iets ruimer exploitatiecomfort te voorzien. Als gevolg hiervan moet een exploitatie mogelijk zijn met minimale geluidshinder voor de buurt en bij een iets hoger toelaatbaar emissieniveau dan nu het geval is. Indien de verzoekende partijen vaststellen dat de opgelegde voorwaarde om deuren, poorten en vensters gesloten te houden niet wordt nageleefd, kunnen zij de toezichthoudende overheid contacteren. Gelet op het feit dat er airconditioning aanwezig is, moet deze voorwaarde kunnen worden nageleefd. Bij hinder kan de toezichthoudende overheid maatregelen opleggen waardoor er geen sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Eventuele geluidshinder die zou worden veroorzaakt door de feestvierders, ook buiten de zaal wordt volgens de verwerende partij ondervangen door de bijzondere voorwaarden die terzake in het bestreden besluit zijn opgelegd. Zij voegt daaraan toe dat de hinder niet wordt veroorzaakt door de bestreden beslissing zelf.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat ze in een rustige woonzone met beperkt achtergrondgeluid wonen, en dat de vergunning geen beperking oplegt aangaande het aantal activiteiten dat mag worden georganiseerd, stelt de verwerende partij :

"Bij de bespreking van het eerste, derde en vierde middel werd toegelicht dat de Deputatie de vergunning heeft verleend onder bijzondere voorwaarden die de geluidshinder voor de buurt tot een aanvaardbaar niveau kunnen beperken. Er werden in het verleden processen-verbaal opgemaakt door vertegenwoordigers van de politiezone Gent. Alle vaststellingen van geluidsoverlast (14 augustus 2011 en 11 en 25 september 2011) werden auditief waargenomen; er werden geen geluidsmetingen uitgevoerd.

Er werd weliswaar geen beperking opgelegd in de milieuvergunning op het aantal evenementen. In praktijk kan er echter maximaal 1 feest per week plaatsvinden".

In het bijzonder wat betreft mogelijke geluidshinder door toekomende en vertrekkende feestvierders schrijft ze :

"Zoals toegelicht bij de bespreking van het derde middel, werd om die reden als bijzondere voorwaarde 16 opgenomen dat de exploitant één of indien nodig meerdere 'sfeerbeheerders' dient aan te stellen die er voor zorgen dat overlast veroorzaakt door aankomende en vertrekkende klanten tot een absoluut minimum wordt beperkt. De door de exploitant aangestelde 'sfeerbeheerder' dient aanwezig te zijn wanneer er een evenement doorgaat en blijft aanwezig tot de zaak sluit. Daarnaast werd opgenomen dat de nodige organisatorische maatregelen dienen getroffen te worden om een oplossing te bieden voor de hinder veroorzaakt door:

- Aankomende en vertrekkende klanten;
- Rustversturende activiteiten op de binnenplaats van het bedrijfsterrein;
- De aanwezigheid van klanten op de openbare wegen rondom de inrichting.

Verder kan verwezen naar wat hierboven werd gesteld dat het hier om hinderaspecten gaat die ook door andere activiteiten kunnen worden veroorzaakt (andere horeca in de buurt, particuliere woningen e.d.) waardoor dit geen reden kan zijn om de milieuvergunning te weigeren".

Wat betreft het gebruik van buitenruimtes en de mogelijkheid dat er toch zou worden geëxploiteerd met open ramen en deuren verwijst de verwerende partij naar wat bij de bespreking van het vierde middel werd gesteld. Het feit dat bezoekers buiten staan, valt buiten het kader van de milieuvergunning en kan niet verboden worden. Wel zijn er bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Voorts stelt de verwerende partij dat de verzoekende partijen enkel beweren maar niet aantonen dat de geluidsbegrenzer geen impact heeft.

Ze spreekt tegen dat het opgelegde saneringsonderzoek zou bevestigen dat er overmatige geluidshinder is :

"Zoals reeds gesteld bij de bespreking van het eerste middel, is dit een verkeerde gevolgtrekking. Zoals gesteld wordt dit akoestisch onderzoek opgelegd teneinde de bouwakoestische isolatie van de inrichting te verhogen en daarmee een iets ruimer exploitatiecomfort te voorzien. Als gevolg hiervan moet een exploitatie mogelijk zijn met minimale geluidshinder voor de buurt en bij een iets hoger toelaatbaar emissieniveau dan nu het geval is.
(...)"

14. De tussenkomende partij spreekt tegen dat er hinder zou zijn die aan de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen :

"In tegenstelling tot wat verzoekers beweren wonen zij niet in een rustige residentiële buurt. Zij wonen in een dorpskern waar heel wat leven is.

De Drongenstationstraat is gelegen tussen een lagere school 'De Vuurtoren' en het treinstation. In deze straat is er ook nog een drukke bakkerij gevestigd.

In de onmiddellijk omgeving ligt daarenboven het Parochiaal Centrum, de jeugdlokalen, de bibliotheek, de lagere school de 'Klaverdries', kindercrèche conijntje, het Sociaal Centrum, enz. Tot slot ligt in de onmiddellijk nabijheid ook de spoorlijn Gent-Brugge en de N466, zijnde een gewestweg bestaande uit 2 x 2 rijvakken. (...)

Dit betekent dat er dagelijks heel wat beweging en leven is. Verzoekers kunnen dan ook niet ernstig beweren dat zij in een stil en residentieel gebied wonen waar er zelden lawaai is te horen van verkeer, parkerende auto's, spelende en schoolgaande kinderen, pendelaars, winkelaars enz... Wanneer verzoekers er zelf voor kozen om te gaan wonen in een dorpscentrum, mag van hen een grotere tolerantie worden verwacht ten opzichte van de hinder die voortspuit uit rustige verkaveling.

Dat mevrouw SCHAUVLIEGHE beweert dat het onveilig is als ze 's avonds of 's nachts thuiskomt, kan mevrouw DE GRAEF niet ten kwade worden geduid.

3. De milieuvergunning geldt enkel voor binnen, zodat het logisch is dat er geen vergunning is om dansfeesten buiten te organiseren. In casu worden er ook geen dansfeesten georganiseerd voor buiten.

Verder gaan de dansfeesten steeds door met gesloten deuren zoals bepaald in de vergunning.

Ook stellen verzoekers onterecht dat de cateraars geen afzonderlijke toegang hebben tot de zaal. Deze hebben weldegelijk een afzonderlijke en afgescheiden ingang.

Het feit dat er mensen buiten staan te praten, betekent niet dat er een dansfeest buiten plaats vindt. Buiten staan er trouwens geen geluidsboxen. Verzoekers kunnen ook geen rechtsgrond geven waaruit blijkt dat het verboden is om buiten een receptie te houden ...

Sowieso zijn verzoekers niet gerechtigd om foto's zonder toestemming te nemen van het domein van verzoekers. Dergelijke foto's zijn een schending van de privacy van mevrouw de GRAEF en van de gasten.

In tegenstelling tot wat verzoekers beweren werden er weldegelijk sfeerbeheerders of stewards aangesteld. Hoe verzoekers - opnieuw zonder enig bewijs - het tegendeel beweren is onbegrijpelijk.

Het spreekt voor zich dat mevrouw DE GRAEF de vergunning respecteert en zal respecteren. Het respecteren van de vergunning wordt bovendien gecontroleerd door de politie en milieu-inspectie.

4. Verzoekers leggen geen enkel bewijs voor van geluidsoverlast en de gezondheidsproblemen. Zij beweren slaapproblemen te hebben en geen sociaal leven meer te hebben. Tevens houden ze allen voor dat ze lawaai horen zelfs met de ramen dicht.

Ze laten zelfs na concreet te vermelden op welke dagen zij lawaaihinder hebben ondervonden en of dit dan zelfs te wijten is aan de activiteiten in de zaal BLANC FIXE.

Er moet rekening gehouden worden met het feit dat mevrouw DE GRAEF slechts maximum één feest per week geeft. Sommige weekends zijn er geen feesten. De indruk die verzoekers proberen te wekken dat er elke avond van het weekend feesten en geluidshinder is, is niet ernstig. Mevrouw DE GRAEF kan natuurlijk niet verantwoordelijk gesteld worden voor eventuele hinder van andere evenementen die plaatsvinden in Drongen.

Kortom, de beweringen van verzoekers beperken zich vaagheden en algemeenheden. Zij brengen geen precieze en concrete gegevens naar voor van hun beweringen.

In tegendeel, uit verschillende processen-verbaal van politie blijkt dat er juist niets te horen is. Deze processen-verbaal werden opgesteld voor het bekomen van een milieuvergunning, toen mevrouw DE GRAEF op basis van rubriek 32.1 van bijlage 1 van VLAREM feesten kon geven zonder vergunning. In dit kader was een emissieniveau van 90db(A) van toepassing, in plaats van het huidige opgelegde 87db(A). Alles processen-verbaal werden geseponeerd door de Procureur des Konings te Gent.

In het proces-verbaal van 3 april 2011 stelt de politie vast: 'dat de muziek inderdaad niet hoorbaar is op de openbare weg tenzij de deur opengaat'. (...)

In het proces-verbaal van 8 april 2011 wordt uitdrukkelijk vermeld dat er geen geluidsoverlast is en dat er niet gedanst wordt. (...)

Verder wordt in het proces-verbaal van 3 juli 2011 (GE.92.LA.053892/2011) (...) het volgende vermeld (...): 'Wij kunnen echter geen geluidsoverlast vaststellen. Wij horen enkel de auto's passeren welke rijden op de Deinzesteeweg. (...) Wij worden de woning binnengelaten. Binnen in de woning kunnen wij niets horen. Wij worden door de oproeper naar de tuin geleid. Aldaar dienen wij zeer stil te zijn. Wij horen heel vaag een bastoon. Deze is niet in die mate dat deze als overlast kan gerekend. Het geluid van de autobanden op de asfalt van de Deinzesteeweg is vele keren luider dan dit. (...)'.

Er is met andere woorden geen bewijs van (ernstige) geluidshinder, integendeel. Zoals reeds gezegd moet het geluid nu ook stiller staan dan voordien (87dB(A) in plaats van 90 dB(A)), zodat verzoekers niet ernstig kunnen voorhouden geluidshinder te hebben.

Verder stellen verzoekers zonder bewijs dat er geen parkeerplaatsen zouden beschikbaar zijn op de openbare weg wanneer er een feest zou plaatsvinden. Vooreerst dient herhaald te worden dat er niet alleen in de zaal BLANC FIXE activiteiten doorgaan, maar ook in het Parochiaal Centrum, de jeugdlokalen en de lagere scholen. Het is dan ook gemakkelijk om alles in de schoenen van mevrouw DE GRAEF te schuiven.

Verder beschikken verzoekers allemaal zelf over een eigen parkeerplaats, zodat ze geen belang hebben bij dit argument. (...)

Bovendien werd zowel in de stedenbouwkundige vergunning als de milieuvergunning vastgesteld dat mevrouw DE GRAEF zelf zorgt voor voldoende parkeerplaatsen en dat er in de omgeving voldoende parkeerplaats voorhanden is.

Het feit dat er auto's 's avonds of 's nachts vertrekken kan ook niet aan mevrouw DE GRAEF verweten worden.

Sowieso wordt een sfeerbeheerder aangesteld die er ook voor zorgt dat mensen geen lawaai maken als ze het feest verlaten".

Beoordeling

15. De uiteenzetting van de verzoekende partijen is voldoende concreet en overtuigend.

De bewering van de verzoekende partijen dat de omgeving "een rustige woonzone is die gekenmerkt wordt door een zeer beperkt achtergrondgeluid" wordt bevestigd door het advies van de provinciale geluidsdeskundige :

"De meetresultaten van het residueel geluid, tonen aan dat de vigerende geluidsnorm van 40 dB(A) tijdens de nacht eigenlijk vrij ruim is en dat de kwaliteit van het residueel geluid beter is dan de norm aangeeft. De waarden van het $L_{A95,1h}$ en $L_{A50,1h}$ uit voormeld rapport, daalden tijdens de geluidsmeting van voornoemd studiebureau tot respectievelijk 31 en 34 dB(A). Hiermee rekening houdend evenals met voormelde bemerkingen inzake het aspect tonaliteit, is een verdere beperking van het L_{sp} aangewezen, zoniet noodzakelijk. Immers door het significante verschil tussen het reëel gemeten residueel geluid en de vigerende norm, is een beperking tot 40 dB(A) hier geen synoniem meer van een "hindervrije exploitatie".

Er kan worden aangenomen dat er bij de exploitatie in een woonbuurt van een inrichting zoals hier vergund minstens een reëel risico bestaat op ernstige geluidshinder. Te dezen wordt dit bevestigd in de betreden beslissing zelf, die het noodzakelijk heeft geacht om als bijzondere vergunningsvoorwaarde op te leggen dat enkel de vaste muziekinstallatie mag worden gebruikt, voorzien van een geluidsbegrenzer die het gemiddelde geluidsniveau moet beperken tot 87 dB(A), wat volgens het onderzoek waarop deze voorwaarde steunt "niet zeer hoog is", maar wel "volstaat (...) voor feesten van beperkte omvang". In de bestreden beslissing wordt, door overname van het advies van de provinciale geluidsdeskundige, voorbehoud gemaakt bij de conclusies van dat onderzoek, en wordt gesteld dat verdere beperking van het geluidsniveau "aangewezen, zoniet noodzakelijk" is.

BESLISSING

1. Het verzoek van Stefanie De Graef tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 16 mei 2012 waarbij het beroep van Stefanie De Graef tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent van 15 december 2011 houdende weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van een multifunctionele zaal, gelegen aan de Drongenstationstraat 2B te Gent, wordt ingewilligd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientig oktober tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys